

[Kaj Andresen.]

sentlig billigere på landet end i byerne, man kunne måske endda sige tværtimod.

Det gælder også den udvikling, der er sket med hensyn til fradragsreglernes virkning. Fradragsreglerne betyder, at der af den indtægt, som en rentemodtager kan have ud over 50 pct. af grundbeløbet, fradrages 60 pct. Det medfører i visse tilfælde urimelige konsekvenser, således at en ekstra indkomst udover de 50 pct. kan betyde, at rentemodtageren for det erhvervsarbejde, vedkommende har udført, kun får en meget, meget ringe del af det, han egentlig skulle have; og hvis samfundet som sådant er interesseret i, at de af de gamle, der har bevaret en del af deres erhvervsevne, også yder et arbejde i samfundets tjeneste, så kan man ikke opretholde de nugældende fradragsregler med de virkninger, de har, ikke mindst med de spring, der sker i fradraget af brændseltillægget, som rentemodtagerne får.

Det, der falder stærkest i øjnene ved vor nugældende ordning, er vel nok den forskelsbehandling, som vore to store grupper af gamle er ude for, nemlig på den ene side pensionisterne og på den anden side rentemodtagerne; de sidste må jo leve af indkomster, der ligger på halvdelen eller en trediedel af, hvad endel af pensionisterne har. Disse forhold såvel som en række andre forhold i den nugældende renteordning, der kan være urimelige og uretfærdige, er mit parti også villige til at få afskaffet, ligesom det er villigt til at gennemføre ordninger, der forbedrer forholdene for rentemodtagerne. Det er imidlertid min opfattelse, at skal man nå et resultat, og det for de gamle bedste resultat, må man fortsætte det arbejde, der er påbegyndt i folkeforsikringskommissionen, for dér at få skabt en virkelig rationel reform på hele dette område.

Mit parti har derfor også, for at yde sit bidrag til snarest muligt at nå et resultat, i kommissionen fremlagt et fuldt udarbejdet forslag om en almindelig folkepensionering, et forslag, der, hvis det gennemføres, vil betyde en forenkling af reglerne for udbetaling, et forslag, som vil give de nuværende rentemodtagere en tiltrængt forbedring, og

som på længere sigt vil forøge de gældende satser med ca. en trediedel, ligesom det gennemført vil betyde, at samfundet derigenem behandler alle sine gamle ens.

Vort forslag er forelagt kommissionen for ca. et halvt år siden. Det ærede medlem fru Ragnhild Andersen er kendt for forslaget og kunne derfor gøre en virkelig indsats ved i kommissionen at støtte vore bestræbelser for at nå en effektiv løsning. I stedet har det ærede medlem altså foretrukket at trække enkelte af kommissionens problemer ud af sammenhængen og fremsætte et forslag som det foreliggende, forslag, som vi jo har set år efter år, som det ærede medlem på forhånd ved ikke har chance for at blive vedtaget, og som vel også kun skal tjene de sædvanlige formål.

Mit partis stilling er altså den, at mere vidtgående og principielle ændringer i aldersrentelovgivningen må ske på grundlag af kommissionens arbejde, men lad mig føje til, at det da vil forudsætte, at der snart kommer et endeligt resultat fra kommissionen, således at rigsdagen kan foretage den lovrevision, der skal til.

Jeg mener imidlertid, at medens dette arbejde står på — og det har jeg sagt ved tidligere lejligheder — er det rigsdagens pligt at sikre rentemodtagerne, at deres vilkår ikke forringes. Udgiftsstigninger, der ikke gives dækning for, eller forskydninger i rentemodtagernes stilling i forhold til andre befolkningsgrupper kan medføre, at en sådan forringelse finder sted. Vi har ved tidligere lejligheder rettet hør på ved gennemførelse af et eengangstillæg, og i fjor gennemførte vi på forslag fra regeringen en togangsregulering. Jeg sagde ved den lejlighed, at jeg ikke delte den højtærede arbejds- og socialministers opfattelse, nemlig at man derved kunne tage spørgsmålet om eengangstillæg af dagsordenen, og jeg tror, jeg kan sige, at udviklingen har givet mig ret heri. Det bliver nødvendigt også i år, at rigsdagen gennemfører foranstaltninger, som kan medføre, at rentemodtagernes vilkår heller ikke i år bliver forringet.

Under den højtærede arbejds- og socialministers forgænger, det ærede medlem hr.